

Esas sayısı: 1987/35

Karar sayısı: 1988/17

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ :

İtiraz yoluna başvuran Askeri Yargıtay Daireler Kurulu'nun başvurma kararının gerekçesi özetle şöyledir:

Genel müsadere cezası 1982 Anayasası'nda olduğu gibi 1961 Anayasası'nda da (md. 33) yasaklanmıştır. 1924 Anayasası'nın 75. maddesi de müsadereyi yasaklamıştır.

Anayasa'nın 38. maddesinin yasalaşma süreci de dikkate alındığında;

Yasa koyucunun,

a) Kişinin bir suç nedeniyle, suçla ilgisi bulunmayan bütün malvarlığına el koymayı "genel müsadere" olarak gördüğü ve yasakladığı,

b) Genel müsadereyi "ceza" olarak nitelendirdiği,

c) Bazı istisnai suçlar bakımından dahi böyle bir cezayı tecviz etmediği,

d) Modern ceza hukuku yönünden sadece suç ve suçluya inhisar ettirilen ve bir tedbir niteliğini aşmayan müsadere cezasının konulmasına imkân tanıdığı anlaşılmaktadır.

Türk Ceza Kanunu'nun 403. maddesinin son fıkrasında öngörülen müsaderenin Anayasa'nın 38. maddesinin yasakladığı "Genel müsadere cezası" olduğu ve bu durumyla bu maddenin "Genel müsadere cezası verilemez" biçimindeki yedinci fıkrasına aykırı olduğu gibi suçla ilgisi bulunmayan üçüncü kişiler için de vahim sonuçlar doğurabileceği gözönünde tutulduğunda aynı maddenin "Ceza sorumluluğu şahsîdir" hükmünü taşıyan altıncı fıkrasına da aykırı olduğu görülür. Bu itibarla 5. Daire'ce re'sen ileri sürülen Anayasa'ya aykırılık iddiası Daireler Kurulu'nca da ciddi ve yerinde bulunarak iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına karar verilmiştir."